

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51Csp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121437996
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6121437996.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, právne zast. KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Skuteckého 6, Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, proti žalovaným: 1/ A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, štátny občan SR, 2/ D. E., C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, A., štátny občan SR, obaja právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Bacmaňák, spol. s.r.o., so sídlom Zvolenská 4014/31, Martin, IČO: 55 075 339, o zaplatenie 14.645,43 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaní 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 27.07.2021 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu sumu 14.645,43 Eur spolu s úrokom vo výške 7,79 % ročne zo sumy 14.645,43 Eur od 23.07.2019 a s úrokom z omeškania zo sumy 15.712,64 Eur od 23.07.2019 a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 3048646 4 02 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 3048646 4 02 zo dňa 2.7.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 15.000,- EUR. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 118,78 EUR, ktoré boli žalovaní povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 21,40 EUR a 7,79 % p. a. úroky za medziúver vo výške 97,38 EUR, pričom sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru a vklady na konto sporenia. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia, ako splátku úroku z medziúveru preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V., bod 5. 3. zmluvy o úvere. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a spotrebiteľský úver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 10.6.2019 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené žalobca dňa 22.7.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 17.6.2021 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti

úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 354,57 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 15 000,- EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 14 645,43 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (22.7.2019), predstavuje sumu vo výške 15 712,64 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 14 645,43 EUR a z nezaplatených 7,79 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 15 000,- EUR do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spolu vo výške 1 067,21 EUR. Žalobca si neuplatnil sumu nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 435 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 22.7.2019 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.7.2019 (16 147,64 EUR – 435 EUR = 15 712,64 EUR, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa Výpisu z účtu zo zosplatneného medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.17.3. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 7,79 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. IX. bod 9.2 a čl. X. bod 10.16. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 23.7.2019). V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020. Doposiaľ žalovaní uhradili 3.646,78 EUR úrokov (viď výpis z účtu zosplatneného medziúveru – ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predpísané úroky predstavovali 4 713,99 EUR, neuhradené 1 067,21 EUR). Podľa zmluvy mali uhradiť celkom počas trvania zmluvy 27.968,92 EUR úrokov (viď amortizačná tabuľka), a to najneskôr do 31.08.2045. Dlžné úroky tak predstavujú 24.322,14 EUR (z toho na 1 067,21 EUR vznikol veriteľovi nárok do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru).

3. Okresný súd v Banskej Bystrici rozhodol vydaním platobného rozkazu č. k. 33Up/760/2021 zo dňa 17.01.2022, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Voči platobnému rozkazu podali žalovaní v stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedli, že Zmluva o medziúvere č. 3048646 9 04, ktorá vznikla na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3048646 4 02 zo dňa 02.07.2015 jednoznačne predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“), čo vyplýva zo samotného názvu zmluvy, ako aj zo záverečných ustanovení zmluvy článku XI. bod 11.1. Napriek tomu, že v zmysle článku III. bod 3.1. bolo účelom úveru modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich, predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov tak, ako je to upravené aj v článku XI. bod 11.1 zmluvy. Žalovaní s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a § 11 ods. 2 uviedli, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. V uvedenej súvislosti je otázne, či veriteľ vôbec preveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, jednoznačne však nepreveril, alebo nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch dlžníkov na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a keďže pri ich vtedajšom minimálnom príjme, poskytol dlžníkom úver vo výške 15 000 Eur, napriek tomu, že v len krátkom časovom období predtým, im veriteľ: Wüstenrot stavebná sporiteľna, a.s. poskytol úver vo výške 16.700 Eur. Keďže veriteľ jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, nie len že nie je oprávnený požadovať jednorázové splatenie dlhu tak, ako to oznámil dlžníkom v zmysle listiny „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 22.07.2019, ale nakoľko sa dopustil hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch, predmetný úver je

potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Namietali aj porušenie povinnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle Vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery a následne zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov so zmluvnou splatnosťou nad 10 rokov vo výške 6,91 %, zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 14,33 %. Uvedenie nesprávnej výšky priemernej RPMN 14,33 % má za následok absenciu údajov o priemernej RPMN, z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V zmysle Čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere „Dlžník je povinný uhradiť veriteľovi nasledovné poplatky a náklady súvisiace s úverom: poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2 % z cieľovej sumy, min. 100,00 EUR a max. 999,00 EUR, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukázaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku.“. S poukazom na vyššie uvedené je v zmluve nesprávne uvedená celková výška úveru 15.000 Eur, nakoľko žalovaným bola reálne poskytnutá cena znížená o výšku poplatku za spracovanie medziúveru a takto uvedený nesprávny údaj má rovnaké následky, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Podľa názoru žalovaných zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov aj z dôvodu, že neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Žalovaní upozornili na skutočnosť, že na Okresnom súde Prešov, prebieha súdne konanie pod sp. zn.: 19Csp/84/2021 vo veci žalobcov: A. B. a D. E. proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere (titulom ktorej sa Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. domáha v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.: 33Up/760/2021 zaplattenia istiny vo výške 14.645,43 Eur, úroku 23.254,93 Eur a úroku z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 15.712,64 Eur od 23.07.2019) je bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.: 19Csp/84/2021 na základe žalobného návrhu zo dňa 22.06.2021, žalovaní podali návrh na prerušenie konania v zmysle § 164 CPS vedeného pod sp. zn.: 33Up/760/2021 o zaplattenie 14.645,43 Eur s prísl. z dôvodu, že v skôr začatom konaní 19Csp/84/2021, ktoré ešte nebolo právoplatne skončené sa rieši prejudiciálna otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu vo veci vedenej pod sp. zn.: 33Up/760/2021, a to otázka, či úver poskytnutý veriteľom Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. na základe Zmluvy o medziúvere č. 3048646 9 04, ktorá vznikla na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3048646 4 02 zo dňa 02.07.2015, je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní mali za to, že nie je vhodné, aby dva sudy rozhodovali o totožnej otázke samostatne a odlišne, v dôsledku čoho by mohlo dôjsť k významnému oslabeniu princípu právnej istoty.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu popieral tvrdenia žalovaných, že by porušil ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). Žalobca si riadne preveril platobnú schopnosť žalovaných – lustráciou príslušných registrov a preverení platobnej schopnosti v zmysle vtedy platných právnych predpisov. Pri posudzovaní žiadosti Žalovaných o poskytnutie úveru Žalobca vychádzal predovšetkým z údajov uvedených v žiadosti o úver – kde žalovaní uviedli svoje mesačné výdavky a príjmy. V rovnakom čase žalobca preveril príjmy žalovaných – viď príloha (potvrdenie zamestnávateľov + výplatné pásky) Zároveň preveril úvery poskytnuté žalovaným v Spoločnom registri bankových informácií – viď príloha (výpisy zo SRBI) s výsledkom existencie dvoch úverov u žalovaného 1/ a žiadnych úverov u žalovaného 2/ a bez negatívnych informácií. Žalobca mal za to, že žalovaní uviedli žalobcu do omylu, keď od neho vylákali úver, ktorý by im inak nebol poskytnutý, ak by neuviedli nepravdivé informácie v žiadosti, pričom Žalobca ani pri vynaložení náležitej odbornej starostlivosti nemohol vedieť o skôr poskytnutom úvere, ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností a dôkazov.

Žalobca uviedol, že zmluva o úvere obsahuje údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve o úvere uvedená pre medziúver vo výške 8,25 % a pri stavebnom úvere vo výške 2,94 %. Priemerná hodnota RPMN spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok v Slovenskej republike stanovená Ministerstvom financií Slovenskej republiky platnú ku dňu podpisu zmluvy o úvere bola 14,33%. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015, ktorý je zverejnený na webovom portáli Ministerstva financií Slovenskej republiky SR, bol vážený priemer priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov vo výške 14,33%. Žalobca poskytuje úvery na stavebné účely podľa zákona o stavebnom sporení, ktoré sa striktným dodržiavaním účelového použitia odlišujú od bežných spotrebiteľských úverov vstupujúcich do súhrnných informácií zverejňovaných MF SR. Tieto spotrebiteľské úvery vykazujú obrovské rozdiely vo výške RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. Stavebné úvery poskytované Žalobcom majú minimálne rozdiely v úrokových sadzbách ako aj RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. V záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúcej čo najviac charakteru stavebného úveru sa preto Žalobca rozhodol používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia a lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou. Vzhľadom na uvedené, nesúhlasil s tvrdením žalovaných, že by v zmluve o úvere uvedenie váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN malo za následok stav, ako keby údaj o priemernej RPMN chýbal. Doplnil, že vyplatená suma bola znížená o sumu poplatku za spracovanie medziúveru, aby žalovaní neboli osobitne zaťažení povinnosťou uhradiť tento poplatok. Žalobca Žalovanými peňažné prostriedky na úhradu tohto poplatku požičal, čím jej de facto vyšiel v ústrety, aby nemuseli poplatky hradiť z vlastných prostriedkov. Uvedený poplatok za poskytnutie úveru vstupuje do výpočtu RPMN ako jednorazový poplatok. Ďalej poukázal poukázať na skutočnosť, že RPMN je určená v súlade so zákonom. Predpoklady na výpočet RPMN sú uvedené v prílohe k zmluve o úvere. RPMN je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, pričom pri výpočte sa vychádza z predpokladov, že zmluva zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a dlžník si budú môcť plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách určených v zmluve. Prílohou zmluvy o úvere sú okrem amortizačnej tabuľky, všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby aj predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa amortizačnej tabuľky jednoznačne vyplýva koľko majú žalovaní vrátiť za poskytnutý úver, keďže uvedené je presne vyčíslené sumou. Predpoklady, ktoré použil veriteľ pri výpočte RPMN medziúveru a stavebného úveru sú súčasťou Zmluvy o úvere. Zmluva o úvere v čl. II tak obsahuje všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN – výšku úveru, výšku splátky, interval splátok, úrokovej sadzby ako aj poplatky, ktoré je potrebné dosadiť do vzorca na výpočet RPMN. S návrhom na prerušenie konania nesúhlasil, nakoľko mal za to, že vo všeobecnosti platí, že súd v rámci konania o plnenie rieši ako prejudiciálnu otázku, či medzi sporovými stranami došlo k porušeniu subjektívneho práva, ktoré zakladá žalobcov nárok na plnenie, teda súd obligatórne skúma, či je zmluva o úvere platná, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a následne aj, či úver je bezúročný a bezpoplatkový (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2ObdoV/11/2019 zo dňa 11.12.2019). Z uvedeného dôvodu sa žalobca domnieval, že v danom prípade by malo dôjsť k prerušeniu, resp. zastaveniu súdneho konania sp. zn. 19Csp/84/2021 vedeného Okresným súdom Prešov.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa na výzvu súdu navrhoval pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, bola predmetná vec Okresným súdom Banská Bystrica postúpená na Okresný súd Žilina dňa 18.03.2022.

7. Uznesením č. k. 51csp/17/2022-112 zo dňa 28.03.2022 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 19Csp/84/2021 na Okresnom súde Prešov.

8. Žalobca doručil dňa 22.11.2022 súdu podanie, v ktorom poukázal, že dňa 28.03.2022 Okresný súd vydal uznesenie č.k. 51Csp/17/2022-112, ktorým prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Csp/84/2021. Následne dňa 29.4.2022 Okresný súd Prešov postúpil návrh Žalovaných vo veci sp.zn. 19Csp/84/2021 o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu miestnej nepríslušnosti na Okresný súd Žilina s poukazom na § 14 a § 19 a postupom podľa § 43 ods. 1 CSP. Dňa 12.09.2022 Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 46Csp/29/2022-109 určil, že úver poskytnutý na Základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3048646 4 03 zo 02.07.2015 je bez úročný a bez poplatkov (ďalej len „Rozsudok“). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2022. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní odo dňa poskytnutia úveru

vykonali 8 úhrad v celkovej výške 3 646,78 Eur, ktoré v zmysle rozsudku žalobca započítal na istinu 14 465,43 Eur (bez poplatku za spracovanie MÚ a po zohľadnení čiastočného vyrovnanie medziúveru z konta sporenia= 15.000,00 suma poskytnutého úveru Eur – 180,00 Eur poplatok za spracovanie MÚ - 354,57 Eur čiastočné vyrovnanie medziúveru). Dĺžna suma, tak po zohľadnení Rozsudku - bez úrokov a poplatkov, predstavuje sumu 10 818,65 Eur (14 465,43 Eur istina – 3.646,78 Eur úhrady Žalovaných) spolu s 5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 10 818,65 Eur od 23.07.2019 do zaplataenia. Nakoľko uplatňovaná pohľadávka nebola zo strany žalovaných uhradená, žalobca v zmysle uznesenia Okresného súdu č.k. 51Csp/17/2022-112 zo dňa 28.03.2022 navrhol pokračovanie v konaní. V zmysle rozsudku si žalobca uplatnil voči žalovaným spoločne a nerozdielne sumu 10 818,65 Eur spolu s 5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 10 818,65 Eur od 23.07.2019 do zaplataenia a nárok na náhradu trov konania.

9. Uznesením zo dňa 23.11.2022 súd pokračoval v konaní z dôvodu právoplatného skončenia konania 46Csp/29/2022 (pôvodne 19Csp/84/2021).

10. Žalovaní v duplike doručenej súdu dňa 31.01.2023 uviedli, že rozporujú žalobcom uplatnený nárok na istinu, ktorú si súdnou cestou uplatňuje vo výške 14.645,43 Eur (resp. 10.818,65 Eur po čiastočnom späťvzati žaloby v dôsledku posúdenia poskytnutého úveru za bezúročný a bez poplatkov tunajším súdom v konaní vedenom pod sp. zn.: 46Csp/29/2022). Žalovaným bol reálne poskytnutý úver vo výške 14.465,43 Eur. V zmysle zmluvy o úvere bol dojednaný počet splátok z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy: 278 (resp. 279). Vzhľadom na posúdenie úveru za bezúročný a bez poplatkov už od samotného počiatku zmluvného vzťahu, žalovaní nemali platiť mesačnú splátku v zmluve uvedenej výške 97,38 Eur, ale výpočet mesačnej splátky predstavuje reálna výška poskytnutého úveru delené počet splátok, t.j. $14.465,43 / 278$ (resp. 279) = 52,03 (resp. 51,85) Eur. Nakoľko žalovaní uhradili sumu v celkovej výške 3.646,78 Eur, čo predstavuje cca 70 splátok, neboli v čase mimoriadneho zosplatenia v zákonom požadovanom omeškani v dôsledku čoho neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, a každá splátka je splatná samostatne. Obdobné stanovisko v skutkovo totožnej právnej veci zaujal aj napr. KS v Trenčíne v rozsudku sp. zn.: 6CoCsp/25/2022 – 144 zo dňa 26.10.2022 a Okresný súd Považská Bystrica v rozsudku sp. zn.: 6Csp/90/2021 – 113 zo dňa 13.04.2022. V dôsledku uvedeného je potrebné dôsledne preskúmať, či v čase podania žaloby dňa 27.07.2021 neboli niektoré splátky už premlčané, avšak je nepochybné, že v čase podania žaloby nebola drvivá väčšina jednotlivých splátok ešte splatná a v tejto časti bola žaloba podaná predčasne a je potrebné ju zamietnuť. S poukazom na prejudiciálne posúdenie v konaní o určení, že úver poskytnutý žalovaným na základe zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn.: 46Csp/29/2022-109 zo dňa 12.09.2022, považovali žalovaní celý žalobcom uplatnený nárok na úrok vo výške 23.254,93 Eur za nedôvodný a žalobcu v tejto časti konania za plne neúspešného. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu žalobca nemá nárok ani na vyčíslený úrok z omeškania.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.03.2023. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 22.03.2023. Zároveň žalobca súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, nakoľko má za to, že všetky potrebné skutočnosti vyplývajú z predložených listinných dôkazov a osobná účasť žalobcu na pojednávaní v tomto zmysle nie je nevyhnutná. Doplnil, že má za to, že výpočet výšky splátky tak, ako uvádzajú Žalovaní, nie je správny, nakoľko doba celkovej splatnosti, t.j. počet splátok úveru závisí od výšky splátky úveru, pričom výška samotnej splátky sa odvíja od výšky poskytnutého úveru a nie naopak, t.z. že počet splátok nestanovuje výšku splátky. V danom prípade, ak by sa zohľadnila výška poskytnutého úveru, t.j. žalovaným bol poskytnutý reálne úver 14 820,00 EUR (15.000 – poplatok za spracovanie úveru 180,00 EUR, by splátka predstavovala sumu vo výške 96,21 EUR, a nie sumu ako uvádzajú žalovaní. Sumu čiastočného vyrovnanie 354,57 EUR nemožno od sumy poskytnutého úveru odrátať, nakoľko im reálne poskytnutá nebola a bola zúčtovaná až ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 22.07.2019 ako nasporená suma zo sporenia - v prípade, ak by žalovaní hradili úver riadne a včas, došlo by k zúčtovaniu nasporenej sumy ku dňu preklopenia sa na stavebný úver) Ak by aj žalobca vychádzal z nižšej splátky (96,21 EUR) zohľadňujúcej úver ako bezúročný a bezpoplatkový, Žalovaní uhradili celkovo sumu 3 646,78 EUR, čo predstavuje cca 37,90 splátky. Keďže ku dňu vyhlásenia splatnosti bolo potrebné uhradiť celkovo 49 splátok vo výške 4 714,29 Eur (49 x 96,21 EUR) a žalovaní uhradili len cca 37,90 splátok, jednoznačne boli v omeškani viac ako 3 mesiace (cca 11,1 splátok). Z uvedeného je jednoznačné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.07.2019 je platným právnym úkonom. Vzhľadom na uvedené je ďalej zrejmé, že žaloba nebola podaná predčasne, splátky premlčané nie sú, nakoľko vyhlásením sa dňa

22.07.2019 stal splatným celý dlh. Keďže žalovaní odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nevykonali žiaden vklad, sú so splatením celého dlhu stále v omeškaní, Žalobcovi tak vzniká nárok aj na zákonný úrok z omeškania.

12. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s výkladom žalobcu, že je rozhodujúca dĺžka, nie výška splátok. V článku II. úverovej zmluvy je jasne uvedená výška úveru a zároveň je uvedený počet splátok, takže mal za to, že by sa mala vydeliť práve táto suma počtom splátok. Podľa ich výpočtu potom pri zaplatení tej sumy, ktorú uhradili žalovaní 3.646,- Eur, to vychádza na 70 splátok, ktoré boli zaplatené vo výške 52 Eur. To znamená, to je od obdobia uzavretia zmluvy 2.7.2015 by to znamenalo, že sú zaplatené splátky až do mája 2021. To znamená v kontexte právoplatného rozhodnutia tunajšieho súdu, ktorý určil, že úverová zmluva je bezpoplatková, bezúročná, by to znamenalo, že mimoriadne zosplatenie vo roku 2019 je v podstate neplatné, resp. ako keby neexistovalo, pretože v tom čase ešte žalovaní neboli v omeškaní. To znamená, že jednak žalobca nemá nárok na úhradu úrokov z omeškania od júla 2019 a takisto aj samotná istina 10.818,-Eur nie je dôvodná, pretože pokiaľ na to zosplatenie neprihliadame a nebolo zároveň realizované žiadne iné zosplatenie, tak žalobca mal nárok maximálne na jednotlivé splátky úveru, ktorá je v podstate a nie celú istinu, čo teda v čase podania žaloby 27.07.2021 bol v podstate jeden mesiac dlžná splátka. A teoreticky k dnešnému k marcu 2023, by to predstavovalo 21 splátok. To znamená dlh vo výške 1.092,- Euro. To znamená, že žaloba aj po tom čiastočnom späťvzati nerešpektuje závery právoplatného rozsudku tunajšieho súdu, že úverová zmluva je bezúročná, bez poplatkov.

13. Súd vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 11CoCsp/22/2023 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal, že súd prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že žalovaní mali v dôsledku určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov platiť iba splátky istiny a potom splátka istiny očistená od úrokov predstavovala vzhľadom na reálne poskytnutú sumu 14.820,- Eur a počet 287 splátok sumu 51,31 Eur a do zosplatenia dňa 22.07.2019 mali žalovaní uhradiť podľa vyjadrenia žalobcu 49 splátok, t.j. splátky v celkovej výške 2.612,19 Eur, ale keďže k 22.07.2019 už uhradili sumu 3.646,78 Eur, tak neboli splnené podmienky pre predčasné zosplatenie úveru, keďže v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru neboli v omeškaní. Žalobca prezentoval stanovisko podopreté aj konkrétnymi výpočtami a zmluvnými dojednaniami, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bolo v súlade so zmluvou o úvere potrebné uhradiť celkovo 49 splátok, pričom žalovaní uhradili len 37,9 splátok, z čoho malo vyplývať, že boli jednoznačne v omeškaní viac ako 3 mesiace. Preto žalobca dospel k záveru, že ak by súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu prezentovanú v konaní, a teda došlo by k správne výpočtu splatných splátok istiny a zohľadnil by zmluvne dojednanú výšku splátky, dospel by k záveru, že žalobu žalobcu nebolo možné zamietnuť v celom rozsahu. V kontexte uvedeného rovnako ako žalobcovi ani odvolaciemu súdu nebolo zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie pri vyslovení uvedeného záveru spravoval, osobitne za situácie, keď žalobca poukázal na konkrétne body zmluvy týkajúce sa vyčíslenia jednotlivých splátok. Okrem toho súd prvej inštancie nijako nevyhodnotil ani amortizačnú tabuľku pre medziúveru (MÚ) a stavebný úver (SÚ), ktorá tvorí prílohu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z ktorej vyplýva doba splatnosti istiny, ako aj úrokov. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval závery súdu prvej inštancie sú predčasné a nedostatočne odôvodnené. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť vec prejednať a rozhodnúť o žalobnom návrhu žalobcu tak, že opätovne nariadi pojednávanie vo veci samej a na základe vykonaného dokazovania rozhodne vo veci samej. Pritom zdôvodní, ktoré skutočnosti ohľadne ne/splnenia podmienok zosplatenia ako aj ne/preukázania považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

14. Súd po zrušení rozsudku a vrátení veci nariadil pojednávanie na 2.10.2025, na ktorom vec prejednal a rozhodol v prítomnosti právnych zástupcov strán sporu.

15. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že je preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzatvorená zmluva o stavebnom úvere, pričom v bode 5.2 je uvedená výška mesačnej splátky vo výške 118,70 Eur, ktorá má byť konštantná počas celej doby splácania úveru s tým, že následne v bode 5.3. je uvedené, že časť tejto sumy vo výške 21,40 eur sa presunie na účet sporenia a zvyšná časť vo výške 97,38 je určená na úhradu medziúveru a splátkou medziúveru s tým, že každá

splátka je splatná k 15. dňu každého mesiaca. Žalovaní v zmysle zmluvy jednoznačne mali vedomosť o tom, že výška mesačnej splátky je 118,78, resp. na medziúver vo výške 97,38 Eur. Poskytnutá istina úveru bola vo výške 14.820,- Eur, tak táto mesačná splátka by sa nemala prepočítavať na počet jednotlivých splátok, ktoré boli uvedené, v počte 238, ale je to mesačná splátka, ktorá sa má stále platiť a následne podľa toho, ktorá sa prepočíta potom zase na výšku úveru. Nemôžeme to vypočítavať tak, že z poskytnutej istiny sa prepočítava výška mesačnej splátky podľa určených počet splátok. To by bol nesprávny prepočet a prax z toho vôbec nevychádza, keď sa poskytujú úvery. Poukázala na výpis z účtu zo zosplateného medziúveru, kde sú uvedené aj jednotlivé vklady, ktoré urobili žalovaní v priebehu trvania zmluvného vzťahu a je evidentné, že ani raz, resp. ani jeden tento vklad neurobili riadne a včas v súlade so zmluvou, vždy boli v omeškani. Napokon pristúpil žalobca ku zosplateniu úveru a je preukázané, že v čase, keď došlo k zosplateniu, tak žalovaní boli v omeškani s viac ako s jednou splátku a ešte viac ako tri mesiace. Tento právny úkon žalobcu je platný a žalovaní sú povinní zaplatiť zvyšok zostatku istiny spolu s úrokom z omeškania. Poukázala aj na to, že k premlčaniu nedošlo a žiadala preto súd, aby žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

16. Právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ na pojednávaní poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax NS SR, ktorá bola uverejnená aj v Zbierke stanovisk a rozhodnutí súdov SR pod bodom 34, Zbierky stanovisk a rozhodnutí súdov SR 3/2025, kde NS zdôraznil, že výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí presne uvádzať presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Keďže v danom prípade upozornili na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.júna 2019 túto presnú identifikáciu mesačnej splátky neobsahuje, ide v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčito neplatný právny úkon, a teda z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu Žilina, ktorý sa vyjadruje v zásade ne ultra petitem, keďže v danom prípade neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie danej splatnosti úveru, je potrebné žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú, a to z toho dôvodu, že ide o spotrebiteľský spor, a v tomto spotrebiteľskom spore si žalobca uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, je potrebné žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Teda nie je možné priznať doteraz neuhradené a zročné splátky, nakoľko ak by súd takýmto spôsobom postupoval porušil by zásadu ne ultra petitem. Tento právny názor vychádza z rozhodnutia NS SR 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. februára 2024 a v súčasnej dobe už bolo voči rozhodnutiam KS v Žiline podané dovolanie, ktoré však bolo odmietnuté, a teda NS opätovne zotrval na tejto zásade, že nemôže dôjsť k porušeniu zásady ne ultra petitem v rozhodnutí 8Cdo/19/2024 do dňa 17. júna 2025.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

18. Žalobca ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 02.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie medziúveru vo výške 15.000,-Eur. Išlo o účelový úver – určený na preklenutie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru. Žalovaní sa zaviazali úver splácať v 278 mesačných splátkach vo výške 97,38 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 7,79 %. Zároveň sa zaviazali realizovať mesačný vklad vo výške 21,40 Eur s počtom 279 mesačných vkladov. Doba trvania bola dohodnutá do 15.08.2045, RPMN 8,25 % s celkovou čiastkou 43.160,92 Eur. Splátky boli splatné 15. deň mesiaca. K zmluve žalobca predložil Amortizačnú tabuľku pre medziúver a stavebný úver, Všeobecné podmienky stavebného sporenia (č. I. 07-21 spisu). Žalobca predložil aj listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovaného – potvrdenia o príjme, výplatné pásky, interný dokument o posúdení bonity, úverovú správu z registra dlžníkov (č. I. 63 - 70 spisu)

19. Z prehľadu splátok a úhrad daného úveru vyplýva, že žalovaní čerpali dňa 09.07.2015 sumu 12.000,-Eur a dňa 13.07.2015 sumu 2.820,-Eur (č. I. 31 rub spisu).

20. Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.06.2019 žalobca vyzval žalovaných, aby zaplatili nedoplatok na splátkach vo výške 712,68 Eur s upozornením, že ak do 25.06.2019 nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielka bola žalovanému 1/ doručená dňa 27.06.2019 a od žalovanej 2/ sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote (č. I. 22-24 spisu).

21. Listom zo dňa 22.07.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ žalobca oznámil žalovaným, že došlo k zosplatneniu úveru vo výške 16.147,64 Eur s výzvou na úhradu dlžnej sumy. Zásielku si žalovaný 1/ neprevzal v odbernej lehote a žalovaná 2/ si prevzala (č. I. 25 – 28 spisu).

22. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 17.06.2021 vyzval žalovaných na zaplatenie sumy 19.857,29 Eur. Výzva bola žalovanému 1/ doručená dňa 21.06.2021 a žalovanej 2/ dňa 08.07.2021 (č. I. 29-30 spisu).

23. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 46Cp/29/2022 zo dňa 12.09.2022, právoplatným dňa 14.10.2022 súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3048646402 zo dňa 02.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov (č. I. 118-127 spisu).

24. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 14.645,43 Eur spolu s príslušenstvom - úrokom vo výške 7,79% ročne zo sumy 14.645,43 Eur od 23.07.2019 do zaplatenia a úrokom z omeškania. Žalobca s poukazom na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 46Csp/29/20222, ktorým bolo rozhodnuté, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov navrhol priznať nárok na zaplatenie sumy 10.818,65 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 10.818,65 Eur od 23.07.2019 do

zaplatenia. Na tomto mieste súd konštatuje, že žalobca nevzal späť žalobu ani v časti po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina 46Csp/29/2022, súd preto v tejto časti nemohol konanie zastaviť.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovaným nárok vzniknutý mu z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaní zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Bolo nesporné, že v konaní vedenom pod sp. zn. 46Csp/29/2022 bolo právoplatne určené, že úver poskytnutý žalobcom na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 02.07.2015 medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/, na základe ktorej sa žalobca domáha voči žalovaným plnenia, je bezúročný a bez poplatkov.

27. Medzi stranami bolo po vyhlásení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sporné je či došlo k účinnému zosplateniu, resp. či boli splnené podmienky pre zosplatenie úveru vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaní namietali, že v čase zosplatenia neboli v omeškaní so splácaním istiny. Žalobca mal za to, že žalovaní v zmysle zmluvy jednoznačne mali vedomosť o tom, že výška mesačnej splátky je 118,78 Eur, resp. na medziúver vo výške 97,38 Eur. Poskytnutá istina úveru bola vo výške 14.820,-Eur, tak táto mesačná splátka by sa nemala prepočítavať na počet jednotlivých splátok, ktoré boli uvedené, v počte 238, ale je to mesačná splátka, ktorá sa má stále platiť a následne podľa toho, ktorá sa prepočíta potom zase na výšku úveru.

28. Okresný súd po zrušení v poradí prvého rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie postupoval v súlade s pokynom odvolacieho súdu a opätovne sa zaoberal skutočnosťami ohľadne splnenia/nespĺnenia podmienok zosplatenia. Súd dospel k záveru, že v zmysle predložených listinných dôkazov boli žalovaní zaviazaní platiť mesačné splátky úveru vo výške dojednanej v zmluve, pričom ani v dôsledku určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nedošlo k zmene vo výške splátok dojednaných v zmluve, ktoré boli žalovaní povinní platiť žalobcovi. V zmysle predložených výpisov z účtu boli žalovaní v omeškaní so splácaním úveru, pričom posledná splátka bola uhradená 21.12.20218. Keďže bolo preukázané, že žalobcovia nesplácali úver riadne a včas, žalobca bol oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca tak učinil dňa 22.7.2019.

29. Z dôvodu, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy pre nespĺnenie povinnosti žalovaných plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho úver predčasne zosplatnil, súd aj v nadväznosti na pokyn odvolacieho súdu prioritne skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu. Z obsahu zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné k 15. dňu v mesiaci. Žalobca upozornil žalovaných listom zo dňa 10.06.2019, aby do 25.6.2019 uhradili dlžnú sumu, nakoľko napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac 6/2019 spolu vo výške 712,68 Eur. V opačnom prípade 25.6.2019 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Následne k zosplateniu pristúpil dňa 22.7.2019 a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverového záväzku. Súd mal z listinných dôkazov preukázané doručovanie výzvy pred zosplatením úveru ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti obom žalovaným.

30. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, v opačnom prípade je dané zosplatenie úveru neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Na uplatnenie práva zosplatiť spotrebiteľský úver je potrebné splniť stanovené podmienky, a to: a) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, b) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nespĺní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), c) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a d) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

31. Zároveň ust. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si

povinnosti dlžníka. Upozornením pred zosplatnením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z ktorej obsahu musí byť zrejme jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9 a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zákom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok“ (komentár k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števíček a kolektív - Občiansky zákonník, komentár I., 2015).

32. Účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka je tak nesporne bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka určitosť a zrozumiteľnosť.

33. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa nepochybné, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie iba výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť po splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

34. Výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Žalobca výzvou zo dňa 10.06.2019 oznámil žalovaným, že napriek zaslaným výzvam nedošlo do 10.6.2019 k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za 06/2019 spolu vo výške 712,68 EUR, zároveň ich vyzval na zaplatenie dlžnej sumy do 25.6.2019, v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu je neurčitá a nezrozumiteľná. Z tohto právneho úkonu napokon nie je ani možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškaní s niejakou splátkou po dobu 3 mesiace alebo nie, a teda, či vôbec boli splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 OZ. Z výzvy nie je možné určiť, pre ktorú splátku chce veriteľ úver zosplatiť. Keďže sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ktoré môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ, a preto je potrebné (nevyhnutné) konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. V tomto prípade veriteľ riadne nekonkretizoval, ktorá splátka má byť predmetom zosplatnenia.

35. Rovnako podmienka určítosti právneho úkonu platí aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky, t. j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatenia, inak právo na zosplatenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatenie, zanikne. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatiť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

36. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. list označený ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 10.06.2019 a „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 22.7.2019, z ktorých nebolo zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úver zosplatený, nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatenia dotknutého spotrebiteľského úveru (obdobne rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/2/2023 zo dňa 31.07.2023, sp. zn. 8CoCsp/58/2022 zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022, sp. zn. 11CoCsp/20/204 zo dňa 27.11.2024).

37. Súd nie je oprávnený ex offio vykonať „audit“ stavu právneho vzťahu medzi stranami (veriteľom a spotrebiteľom) a vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/23/2024 zo dňa 28.11.2024).

38. K určítosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, ktorý konštatoval: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

39. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.

40. V nadväznosti na záver súdu vo vzťahu k neplatnému zosplateniu úveru súd zároveň poznamenáva, že následkom toho, že nedôjde k zosplateniu pohľadávky, (či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných /zmluvných náležitostí zosplatenia pohľadávky) je skutočnosť, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatenie nebol splnený zákonný predpoklad) uplatňoval túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods.

2 CSP za zmenu žaloby a podľa § 294 CSP je zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaný spotrebiteľ nepripúšťa. Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani nebol uplatnený (obdobne Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022).

41. Nie je úlohou súdu v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka) preskúmaním platobnej histórie úverového vzťahu, či „rozpočítavaním“ dlžných súm zisťovať (čo naráža aj na „procesné limity“ v zmysle § 132 ods.2 CSP), pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ úver zosplatiť. Vo svojej podstate by nešlo o nič iné, ako len na základe vlastnej iniciatívy konajúceho súdu (a namiesto žalobcu, ktorého takáto povinnosť zaťažuje) vymedzenie takého skutkového stavu, ktorý zodpovedá hypotéze príslušnej právnej normy a na základe ktorého by bol žalobca v spore (aspoň čiastočne) úspešný. Niet najmenších pochyb, že takáto požiadavka je v absolútnom rozpore nielen s princípmi civilného sporového konania, ale prioritne v rozpore s elementárnymi ústavnými zásadami nestrannosti súdu a rovnosti postavenia strán pred súdom (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/138/2024 zo dňa 26.11.2024).

42. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu bez toho, aby sa zaoberal otázkou premlčania jednotlivých splátok.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP, keď žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní úspešní v celom rozsahu, preto im súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100%, nakoľko odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v zrušujúcom uznesení rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

47. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.